

ikke at tage for Lidt, vil jeg antage, at der aarlig dimitteres i Alt 200, saa vi komme da til det Resultat, at hver Seminarist koster Staten aarlig 200 Rbd. Naar man nu lægger Mærke til, at enhver Seminarist i Reglen udder Underviisning i 3 Aar, faae vi det Resultat, at hver Seminarist koster Staten 600 Rbd. Man skulde troe, at under saadanne Forhold vilde det være umuligt for nogen privat Mand at træde i Concurrence med Statsseminarierne, og dog har man seet, at det har ladet sig gjøre, idet der her paa Nørrebro har reist sig et Seminarium, der har betydelig Tilgang af Elever. Forrige Aar er derfra demitteret 19 Elever. Dersom det havde været et Statsseminarium, hvad skulde Bestyreren saa have gjort? Han skulde have grebet i Kommen og grebet dybt, thi det vilde have kostet, troer jeg, 11,400 Rbd. at faae de 19 Seminarister uddannede. Efter dette Resultat maa det forundre, at den private Mand kan træde i Concurrence paa en saadan Maade, at det ikke koster ham Noget, men at han endog kan leve deraf, medens Statsseminarierne koste saa Meget. Det er derfor min Tanke, om man ikke skulde kunne indskrænke Statsseminarierne. Jeg veed nok, at det ikke kan lade sig gjøre ganske at slaae en Streg over dem, men jeg mener, at det var paa Tide at virke hen dertil. Der kan herimod gjøres den samme Indvending som imod Theatrets Nedlæggelse, at det vilde blive dyrt at nedlægge dem, men denne Indvending gjælder ikke her i samme Udstrækning som ved Theatret, thi for det Første er Lønningen til vore Seminarlærere ikke saa betydelig som det Tilskud, der fordrøs til Seminarierne; den andrager nemlig kun 25,528 Rbd., og dernæst vilde de Mænd, der ere Seminarielærere, vel i Tidens Løb kunne anvendes paa en anden Maade, saa at Bekostningen ved Statsseminariernes Nedlæggelse, naar man iøvrigt sandt denne hensigtsmæssig, ikke vilde være saa stor. Dette var nu med Hensyn til det reent Finantsielle. Med Hensyn til, hvad der præsteres ved Blaagaards Seminarium, kunde man jo vistnok oplaste det. Spørgsmaal, om man nu ogsaa var vis paa, at Eleverne paa dette Seminarium vare ligesaa dygtige Folk som Statsseminaristernes. Dertil kan igjen svares, at

Staten prøver dem alle, ogsaa dem fra Blaagaard, og man har jo altsaa en Garanti for, at de ere ligesaa dygtige som Statsseminaristernes. Men jeg maa rigtignok sige, at jeg troer, at de endogsaa ere dygtigere end disse. Jeg mener nemlig, at Statsseminarierne ere komne for meget ind paa Examinationsvæsenet og paa blot at arbejde for Examen. Jeg troer, at naar man mere paaklæder Eleverne som Skolelærere, end egentlig gjør dem dygtige for Skolen, vil denne Paaklædning afflides i Tidens Løb, og saa ere de ikke længer fuldkommen dygtige til at være Lærere. Et æret Medlem, der tidligere har været Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet, har engang ytret her om Blaagaards Seminarium: „Jeg glæder mig over, at det har saa stærk Tilgang, og haaber, at det vil bære de skjønneste Frugter“, og endvidere: „Det skulde glæde mig, om Concurrencen fra privat Side skulde blive rigtig dygtig og kraftig, det vilde være en Spore for de andre Seminarier“. Jeg har ikke rigtigt kunnet forstaae, hvorledes man kan tænke sig, at dette Seminarium skulde blive en Spore for Statsseminarierne. Jeg kan ikke tænke mig, hvorledes man, naar Staten giver et aarligt Tilskud af henved 40,000 Rbd. til Statsseminarierne, tør forudsætte, at en privat Mand ved at tage en saadan Virksomhed i sin Haand virkelig skulde kunne drive de kongelige Seminarier fremad. Deri forekommer der mig at ligge, at heller ikke paa Statsseminarierne er Aanden saaledes, som man kunde ønske den, og medens det igaar blev ytret om de lærde Skoler, at vi skulde vente med at nedlægge dem, indtil vi faae, om Ministeriet kunde faae den rette Mand bragt ind i dem, troer jeg ikke, at vi af dette Hensyn skulde vente med at nedlægge Seminarierne. — Der er en Post i Finantsforslaget, om hvilken jeg har spurgt flere Medlemmer, men jeg har ikke kunnet faae Oplysning om, hvorfra den stammer, nemlig § 8, IV. C. „Fattigvæsenet i Kjøbenhavn 27,992 Rbd.“ Der er vist Mange, der ere i samme Tilfælde som jeg, og det skulde glæde mig at faae Oplysning om denne Post. — I § 8 II. E. findes omtalt Lysthaverne, navnlig Rosenborg og Frederiksberg Have. Jeg veed nok, at de tilhøre Staten, og at den